ముగింపు

డి. ప్రభాకర్

క్లబ్బులోని గడియారం జబ్బుమనిషిలా లంగుతంగున దగ్గుతూంది. పుస్తకంలో యిరుక్కున్న తలనెత్తి కళ్ళద్దాల్లోంచి గడియారం అద్దంలోకి ఓ చూపు విసిరేడు క్లబ్బు సభ్యుడు సీతాపతి. అది తిరిగొచ్చి అతడికే తగిలింది.

'అబ్బా! అప్పుడే ఎనిమిదైందే!' అనుకున్నాడు. అనుకుని తల తీసికెళ్ళి పుస్తకంలో పెట్టేడు. కథలు చదువుతూ బొమ్మలు నంజుకుంటూ 'తంగభస్మం. వంగనస్యం' అడ్వర్టైజుమెంటు వరకూ వచ్చేడు.

'బాబూ హ్హి హ్హి'

ఈ బాబూ హ్హి హ్హి గొంతు సీతాపతికి అతిబాగా తెలుసు. సీతాపతికి అంతబాగా తెలిసిన ఆ గొంతు ఆక్లబ్‌ప్యూన్ వెంకటయ్యది.

సీతాపతి పుస్తకం టేబుల్‌మీద పడేసి 'ఏమిటి వెంకటయ్యా' అన్నట్టు నవ్వేడు. ఏమాటకామాటె చెప్పుకోవాలి సీతాపతి రోజుకు రెండుసార్లు నవ్వుతాడు—వాళ్ళ వీధిచివర పోస్ట్‌మాన్ కన్పించి 'మీకేం ఉత్తరాలు లేవు'అన్నప్పుడోసారి, క్లబ్బులో వెంకటయ్య పలకరించినప్పుడోసారీను.

వెంకటయ్య ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ చేతులు తెగ నలిపేసుకుంటున్నాడు గాని నోరువిప్పి చెప్పదలచుకుంది చెప్పలేక పోతున్నాడు.

వాడవసం గమనించిన గుమాస్తా గుర్నాథం లేచి నవ్వుతూ 'మరీ అంత గట్టిగా నలుపుకోకోయ్ చేతులు, అరిగి పోగలవ్' అని సీతాపతి కేసి తిరిగి.

చూడండి సీతాపతిగారూ యివాళ మన వెంకటాయ్‌కి శోభనంట మీరు కాస్త త్వరగా విడుదలచేస్తే వాడు కాస్త త్వరగా పెళ్ళానికి బందీనవుదామని సంబరపడి పోతున్నాడు' అన్నాడు.

సీతాపతి ఆశ్చర్యాన్నెక్కిపోతూ, ఆగి 'వెంకటాయ్‌ని నేను విడుదల చేయట మేమిటీ' అంటూ మొహమాటంగా నవ్వేడు. (ఇవాళ సీతాపతి రోజుకంటె ఒకసారి ఎక్కువగా నవ్వేడన్న మాట!)

'మరి తవరు పదిగంటలవరకు క్లబ్బు వొదలరుగా మహానుభావా! అంతవరకూ వాడు యిక్కడేవుంటే...పూర్‌ఫెలో పెట్టుకున్న ముహూర్తానికి కట్టుకున్నదాని ముందెలా వుండగలడు?'

ఈమాట అన్నాకైనా గుర్నాథం వూరుకోవచ్చునా! వూరుకోలేదు గురగురా నవ్వేడు. అతణ్ణిచూసి అక్కడున్న యిద్దరు కొత్తసభ్యులుకూడా నవ్వేరు. దాంతో సీతాపతికి తలకొట్టేసి మళ్ళీ అతికించినట్లైంది. కాస్త కోపంగానే ముక్కు తెగరేశాడు. కాని ముఖానికి ఆకర్షణశక్తి వుందేమో—మళ్ళీవచ్చి అతుక్కున్నె అతుక్కున్న ముక్కులోంచి సెగలుపొగలు వచ్చేసినై.

గుర్నాథం అదేం పట్టించుకోకుండా మిగతా యిద్దరితో బయటకెళ్ళి పోయేడు. అతడు కొత్తసభ్యులతో మాట్లాడుతున్న మాటలుమాత్రం లోపలికొచ్చి సీతాపతి చెవులో దూరినై.

'బ్రదర్స్! ఈ సీతాపతి అనబడేవాడు జానకమ్మ మొగుడు కాకముందు ఎట్టి మాన్యాలూలేని పతిసామాన్యుడు. వీడికి 'ఓ' అన్నేప్పిన గురువులున్నారుగాని 'నా' అన్న బంధువు లెవరూలేరు. అంచేతనే అతడు పెళ్ళి చేసుకునేప్పుడు తన ఫ్రెండ్స్‌కిచ్చే శుభలేఖల్లోకూడా చి॥ సీతాపతికి చి॥ ల॥ సౌ॥ జానకినిచ్చి వి వా హం ... ఎట్సెట్రా వేయించుకోలేక చి॥ ల॥ సౌ॥ జానకిని చి॥ సీతాపతికిచ్చి...అని అచ్చొత్తించుకున్నాడు.

మొత్తానికి యిల్లులేనివాడు పెళ్ళాం యింటి వాడయేడు. అయిన దగ్గరున్నుండి ఆవిడ చెప్పుచేతల్లోనే వుండటం నేర్చుకున్నాడు. ఆమధ్య యితగాడి ప్లాట్‌ఫారం హవాయిచెప్పులు తెగిపోతే వాళ్ళావిడవి పాత చెప్పులుంటే అవేసుకుని బజారొచ్చేడు!

వీడింత ఒదిగివున్నా ఆపెళ్ళాం నరశింహం నోటిని చేటగా చేసుకుని వీడిమీద నిప్పులు చెరుగుతూనే వుంటుంది. మనం రోజూ ఫైళ్ళు దులుపుతామే అలా సీతా

పతిని తనకంటబడ్డప్పుడల్లా తిరిపేస్తుంది ఆవిడ!

అది తప్పించుకుందుకే ప్రొద్దున్నే తొమ్మిదినుండి అయిదు గంటలవరకు ఆఫీసులో, అయిదునుండి పదివరకు యీ కళ్ళుర్రి క్లబ్బులో తలదాచుకుంటాడు పాపం!'

గుర్నాధం మాటలు విన్నాక సీతాపతి 'ఆ దీనుడు ఎవడో కదా' అని పుట్టెడు దుఃఖపడ్డాడు. ఉత్తరక్షణంలో ఆ దీనుడు తనేనని తెలియగానే (బోల్డు) కోపగ్రస్తుడయేడు.

అయితే సీతాపతికి కోపమొచ్చినప్పుడల్లా ఏడ్పు కూడా పిలువని పేరంటానికి వచ్చేస్తుంది. ఇప్పుడూ వచ్చింది. ముందు ఏడుపు మింగి తర్వాత కోపం కక్కుదామనుకునేంతలో...

'బాబూ...హ్హా హ్హా.'

సీతాపతి తలెత్తేడు బల్లమీద వున్న పుస్తకాలన్నీ బీరువాల్లోకి వెళ్ళిపోయినై. ఉన్న నాలుగు కిటికీలు మూసుకున్నై. క్లబ్బుకున్న అయిదు లైట్లలో నాలుగు నిద్రోతున్నాయ్. అయిదోదాన్ని నిద్రపుచ్చే ప్రయత్నంలో వెంకటాయ్ 'స్విచ్' మీద చెయివేసి 'బాబూ హ్హా హ్హా' అన్నాడు.

సీతాపతి గతుక్కుమన్నాడు. 'హన్నా! చెట్టంత మనిషి, క్లబ్బు మెంబరూ తనుండగా, తనతో మాట మాత్రమైనా అనకుండా అన్నీ మూసేసి బయటకుపోతావా లేపోతే తాళంవేసి పొమ్మంటావా అన్నట్టు నిలబడ్డాడా—మియర్ ప్యూన్ వెంకటాయ్!' ఎంత గడుసుతనం! కొంపదీసి వీడిక్కూడా తను లోకువైపోలేదుగాదా?'

ఈ ఆలోచన సీతాపతి గుండెను కాసేపు కదలకుండా పట్టుకుని మరి కాసేపట్లో బలంగా కిందికి గుంజింది. అతడికి వెంకటాయ్‌మీద కోపం వచ్చింది. వెంటనే దుఃఖంకూడా వచ్చింది. అవి రెండు ఆవిరైపోతున్న సమయంలో ఒక మంచి 'అయిడియా' వచ్చి ఉత్సాహంగా లేచేడు.

'అద్భుతంగాని వెంకటాయ్ టైమెంతైందంటావ్...అరె తొమ్మిదన్నరా! ఇవాళ ఆరుగంటలకల్లా యింటి కొచ్చేయండి ముందు వెన్నెల్లో షికారుచేసి రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్దాం అందోయ్ మా ఆవిడ...నేను ఆ సంగతే మర్చిపోయి యీ వెధవపుస్తకాల్లో మునిగిపోయాను...ఛీఛీ... అన్నట్టు లీలామహల్లో యేం పిక్చరాడుతూంది?... ఆ...నీకేం తెలుస్తుందిలే ... తెలిసినా 'ఫురానా దొంగలరాణి' అనో మరో తెలుగు పేరో తెలుస్తుంది...నేనే వెళ్ళి కనుక్కుంటాన్లే...అవునూ. నీకు యివాళ శోభనమా... ఓరి ఓరి...ఎంత సిగ్గుపడిపోతున్నావురా...యిందు యీ అర్ధరూపాయి వుంచుకో ... యింటికేమన్నా పట్టుకెళ్ళొచ్చు...సరే నే వెళ్తాను...తలుపులు జాగ్రత్తగా వేసుకుంటావుగా...'

ఎన్నడూ నోరు మెదపని మనిషి వప్పు వెనిపినట్లు టకటక మాటాడేస్తుంటే వెంకటాయ్‌కి ఆశ్చర్యమేసింది. కాని అర్ధరూపాయ పుచ్చుకున్న సంబరంలో ఆశ్చర్యాన్ని మర్చిపోయేడు.

సీతాపతి 'వెంకటాయ్ మనబుట్టలో వడ్డాడ్రా బాబూ' అనుకుంటూ మూడడుగులు ముందుకెళ్ళి ఒకడుగు వెనక్కి వచ్చాడు.

'చూడు వెంకటాయ్ రేపు నేనురాను... మా ఆవిడను తీసుకుని మరో సినిమా కెళ్దామనుకుంటున్నాను. నాకోసం ఎవరన్నావస్తే ఎల్లుండి రమ్మను!'

'అలాగే బాబూ'

సీతాపతికి వెంకటాయ్ ముందు పలచనైపోలేదన్న ఆనందం వుందిగాని రేపు క్లబుకి రాకపోతే 'అయిదు గంటలనుండి పది గంటలవరకు ఎక్కడ గడపాల్రా భగవంతుడా అన్న ఆలోచన అధికంగా వుంది. 'రేపటిదాకా యెందుకు ఇంకా తొమ్మిదవ్వా గాలేదు...ఇప్పుడేపోయి పదకొండింటిదాకా రెండుగంటల చివాట్లు తింటావో, లేకపోతే పదింటికి ఇంటికెళ్ళి ఒకగంటతో సరిపెట్టుకుంటావో తేల్చుకో' అంటున్నాడు సీతాపతిలోని సీతాపతి.

సీతాపతి మవునంగా నడుస్తున్నాడు.

'ఏవండీ యీవూళ్ళో మంచి మీల్స్ హోటలెక్కడుంది?'

అడిగింది తననేనని తేల్చుకుని అడిగినది యెవరో అని పక్కకి తిరిగేడు సీతాపతి.

అడిగినమనిషి చూసి అడక్కుండానే మూర్ఛబోయినంత పన్చేశాడు. తేరుకుని ఎదుటివ్యక్తిని క్లోజప్‌లో కాసేపు, లాంగ్ షాట్‌లో కాసేపు, మిడ్‌లాంగ్ షాట్‌లో కాసేపు చూసి చూసి చూసి, గోదాలోకి దూకుతున్నట్లు దూకి అతగాణ్ణి వాటేసుకుని 'నువ్వట్రా కాశీపతీ' అనరిచేడు సీతాపతి ఆనందతపతిలో మునిగి తేలుతూ.

సీతాపతి ఎన్ని యాంగిల్స్‌లో చూశాడో అన్ని యాంగిల్స్‌లో సీతాపతిని చూసిన కాశీపతి సంతోషంతో సీతాపతిని గట్టిగా వాటేసుకుందామనుకున్నాడుగాని ... ఆపని సీతాపతి చేయటంతో 'నువ్వట్రా సీతాపతీ!' అంటూ అతడివీపు నిమరసాగేడు.

వీళ్ళిద్దరూ యిన్ని యాంగిల్స్‌లో చూసుకుని, ఆలోచించుకుని అంతగట్టిగా కౌగలించుకోవటం చూసి అదేదో సినిమా షూటింగని ఒక్కొక్కరే జనం వాళ్ళచుట్టూ చేరటం మొదలెట్టారు. అప్పాసి కాశీపతి, సీతాపతి విడివడి జనంతో కలిసిపోయి నడక సాగించారు.

'అయితే యిప్పుడేం చేస్తున్నావురా కాశీపతీ'

'దేశసేవ...నువ్వో?'

'పత్నిసేవ' అందామనుకుని మానేసి తనే ఆఫీసులో యేంచేస్తూంది చెప్పాడు సీతాపతి.

ఇద్దరూ అలా మాట్లాడుకుంటూ నడుస్తున్నారు. మధ్యలో కాశీపతి 'యేం వూర్రాయిది మంచి భోజనహోటల్ ఒక్కటన్నాలేదు' అన్నాడు.

'..............'

'ఒరేయ్ బాబూ! నేనింకా నాల్రోజులుండాలి యీవూళ్ళో ... కాస్త మంచి హోటలుంటే యేవన్నా సజెస్టు చేయరా బాబూ...సరైన తిండిదొరక్క ఛస్తున్నా!'

బజార్లో కరంటుపోయింది. సీతాపతి ముఖంలో కళ అంతకుముందే జారుకుంది.

ఇన్నేళ్ళ తర్వాత కన్పించిన మిత్రుడితో ఇంతసేపట్నుండి మాట్లాడుతూ ఇంటికి ఆహ్వానించలేకపోయానే అని గుండెల్లోనే ఏడ్చుకున్నాడు.

వెంటనే ఆవేశంగా ఒరేయ్! హోటల్ గీటల్ అన్నావంటే వీపుకాగితంలా చించేస్తాను జాగ్రత్త. సామానెక్కడుంతో పుచ్చుకుని ఇంటికి నడు' అందామనుకున్నాడు. కాని నోటివరకు వచ్చిన ఆ మాటల్ని అప్పుడే జ్ఞాపకానికొచ్చిన అతడి ధర్మపత్ని జానకమ్మ మింగేసింది.

'స్వతంత్రించి వీడిని విందుకు పిలుచుకెళ్తే అది (జానకమ్మ) యేమంటుందో?

వుత్త పెంకెఘటం అన్నం పెట్టనన్నదంటే పెట్టదంతే! అప్పుడు తను అభానుపాలు కావలసి వస్తుంది. పోనీ వీడికి హోటల్లో తనే భోజనం పెట్టిస్తే...?'

సీతాపతి జేబులో చేయి పెట్టి చూసుకున్నాడు వేళ్లకు ఓ పావలా బిళ్ల ఓ పది పైసల బిళ్లా తగిలినై. పావలా కాసు చెల్లేది కాదు!! ఇక పదిపైసలకు ప్లేటు భోజనంకూడా రాదు. ఇప్పుడెలా? ఆలోచనగా పెదవి కొరుక్కుంటూ పక్కకి చూశాడు. పెద్దహోటల్ముందు 'భోజనం తయార్' అన్న చిన్న బోర్డువుంది. ఉన్నట్టుండి ఆబోర్డు 'పదిపైసలకే పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు తయార్' అన్న బోర్డుగా మారిపోతే ఎంత బావుంటుందో అనుకున్నాడు. తర్వాత నవ్వుకున్నాడు.

'ఏమిట్రా నీలో నువ్వే నవ్వుకుంటున్నావ్!'

'ఏమిటా. ఇన్నేళ్లకు కనపడి మంచి హోటలేదన్నా వుంటే యేమో చెప్పుకుంటుంటేనూ...మరేమి మాట్లాడకురా ఫూల్. పోర్ట్మానుడుని ఇంటికిరా' నాటకంలో కొత్తనటుడు డైలాగులు చెప్పినట్లు చెప్పేడు సీతాపతి. ధైర్యంగా వుండాలనుకున్నాడు గాని ఓ పక్క భయంగానేవుంది.

కాశీపతి నవ్వి వూరుకున్నాడు.

ఇద్దరూ తక్కువ మాట్లాడుకుంటూ ఎక్కువ నవ్వుకుంటూ యిల్లు చేరుకునేవరికి సీతాపతి సతి జానకమ్మ సన్నికల్లులో కారాలు మిరియాలు వేసి నూరుతోంది. సీతాపతి రెండోమనిషిని వెంటబెట్టుకు రావటంచూసి సన్నికల్లులో మరికొన్ని కారాలు మిరియాలు వేసింది.

సీతాపతి కాశీపతిని వరండాలో కూచోబెట్టి సింహానికి ఆహారంగావెళ్లే కుందేలులా బితుకు బితుకు మంటూ వెళ్లి జానకమ్మ పక్కన నిలబడ్డాడు. ఎంతసేపటికి పెదాలు తడుపుకోవటం తప్పితే యేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు.

చూసీ చూసీ జానకమ్మ 'ఏం' అని ఉరిమింది.

'ఏమీలేదు. కాశీ...పతి...అని నా చిన్ననాటి...స్నేహితు డొచ్చాడు...ఇవాళైనా...నువ్వు ... కాస్త ...రోజులా కాకుండా...' మిగతామాటలు నోట్లోనే అనుకున్నాడు.

'రోజులా కాకుండా అంటే ... రోజూ

ముగింపు

నేను రాక్షసిలా ప్రవర్తిస్తున్నానా?? మీ చేత అంట్లు కడిగిస్తున్నానా యిల్లు తుడిపిస్తున్నానా! ఏం చేస్తున్నానని మీరా మాట మాట్లాడుతున్నారు?'

జానకమ్మ నిలదీసింది గాని సీతాపతి భయంతో వంగిపోయేడు, తన భార్యగొంతు కాశీపతి ఎక్కడ వినిపోతాడోనని వణికిపోయాడు.

'రోజూ నువ్ రాక్షసిలా కాదే రాక్షసి అమ్మలా ప్రవర్తిస్తున్నావ్' అన్నాడు సీతాపతి లోపలి సీతాపతి. తనన్నది గాకుండా జానకమ్మ యెదురుగా నీళ్లు నములుతున్న సీతాపతినికూడా అనమన్నాడు.

సీతాపతికూడా అందామనుకున్నాడు గాని అలా అంటే అసలు విషయమే విషమిస్తుందని ధైర్యంచేసి జానకమ్మ చెంగు పట్టుకుని 'లేదు జానకీ నువ్ నన్ను దేవుడిలా చూసుకుంటున్నావ్' అనేశాడు.

'ప్రతి నిత్యం దేవుళ్ల పూజిస్తుంటే యివాళొచ్చి నన్ను రోజులా చూడొద్దంటారా...అంటే ... యివాళ మిమ్మల్ని దెయ్యంలా తగిలెయ్యనా?'

సీతాపతికి మతిపోయినట్లైంది జానకమ్మేమో చేతికిత్తిస్తే కాలికి, కాలికిత్తిస్తే తలకు మొత్తానికి తన పరువుకి వుచ్చులు వేస్తోంది. ఇక తను యేం మాట్లాడినా పోట్లాటే జరుగొచ్చని...కాళ్ల బేరానికి దిగేడు.

'జానకీ! నేన్నీకు సమాధానం చెప్పలేను—నా మాట నెగ్గించుకోనూ లేను. అందుకే ప్రార్థిస్తున్నాను ... రెండు చేతులూ జోడించి ప్రార్థిస్తున్నాను ... అవతల అతిథి వున్నాడు కాస్త గొంతు తగ్గించు!'

జానకమ్మ గుడ్లెర్ర జేసింది. యేదో అనబోయినదల్లా సీతాపతి షర్ట్కేసి చూసి ఆగింది. సీతాపతి జానకమ్మ చూస్తున్న చోట కళ్లు నిలిపేడు. చొక్కాకు చిన్న చిరుగు పట్టి వుంది! సీతాపతి గాభరాగా చిరుగును చేత్తో కప్పబోయేడు.

కాని జానకమ్మ చేత్తో చిరుగును పట్టుకుంది—మాటల్తో సీతాపతి గొంతు పట్టుకుంది.

'అయ్యో అయ్యో—కొత్త చొక్కా... నిన్నగాక మొన్న కొన్న చొక్కా...అప్పుడే చిరుగుపట్టించారా...అయ్యయ్యో...చ్'

'అదికాదు ... ఆఫీసు కుర్చీలో ... మేకులూ...'

'మేకులుంటే చూసి కూచోవాలని తెలీదూ! ఎలాపడితే అలా కూచోటమూ చొక్కాలన్నీ చింపుకురావటమూను. ఇహ యీ చిరుగు చొక్కా తఁవకి పనికిరాదు. రఫ్ తీసిన చొక్కా వేసుకుందుకు నామోషీ! ఛీఛీ...మధ్యన నేను ఛస్తున్నాను వారానికో కొత్తజత కొన్లేక!'

'నువేం కొనక్కర్లేదులే జానకీ ... ఇదుగో... యీ షర్ట్కి నీ యిష్టం వచ్చినన్ని 'రఫ్'లు తీయించవూ మళ్లీ ఒచ్చే వేసవిదాకా తొడుక్కుంటాను.'

సీతాపతి షర్ట్ విప్పి జానకమ్మకందించేడు. జానకమ్మ షర్ట్ను మహా విసురుగా లాక్కుంది ఆ లాక్కోటంలో ఆమె చేతుల్లో నలిగిన షర్ట్జేబు 'గరగరా' విలపించింది! జానకమ్మ అనుమానంగా జేబులో చేయి పెట్టింది. చేతివేళ్లు జేబు నలుమూలలా వెతికి ఓ రాణి మార్కు వక్కపొడి పొట్లాన్ని బంధించి తెచ్చినై.

జానకమ్మ సీతాపతి కేసి గద్దింపు చూపు చూసింది—'ఏమిటిది?' అన్నట్లు.

సీతాపతి ఓటడిగేందుకొచ్చిన మాజీ మంత్రిలా తలొంచుకున్నాడు.

'వూ హూ! వక్కపొడి పొట్లం కొన్నారా! ఇంత చిన్నది కొనుక్కున్నారేం పాపం!...సిగ్గులేక పోతేసరి! సంపాదించేది చొక్కాలు రఫ్ తీయించుకుందుకు జాలదు గాని వక్కపొడి పొట్లాలు మాత్రం జేబుల్నిండా కావాలి!...'

సీతాపతికి కోపమొచ్చేస్తోంది. అంచేత ఏడుపు కూడా వచ్చేస్తోంది. రెంటిని కలిపి దిగమింగుతూ వెళ్లి జానకమ్మ చేతులు పట్టుకున్నాడు.

'నిజమే జానకీ! అణాకానీకి మించి సంపాయించలేనివాణ్ణి ముక్కాని పెట్టి వక్కపొడి పొట్లం కొనడం తప్పే! ఈ తప్పున్నువ్వు క్షమించొద్దు. నీ యిష్టం వచ్చినట్లు తిట్టు—కాని యిప్పుడు కాదు. ఆ కాశీపతిగాడు వెళ్లిపోగనే...తిట్టదలచుకున్నవన్నీ జ్ఞాపకం పెట్టుకుని మరీ తిట్టు!'

జానకమ్మ 'హు హు' అంటూ

తాపతి చేతుల్ని పురుగున్ని సేసినట్లు విసిరేసింది.

తన మాటకు జానకమ్మ విరుచుకు పడ బోయేసరికి సీతాపతికి గుడ్డిలో మెల్లలా గుండెల మీది బరువు దించినట్లయింది. కొద్ది కొద్దిగా సంతోషం కూడా కలిగింది. ధైర్యం తెచ్చుకుని, బయటకెళ్ళ బోతున్న జానకమ్మనుద్దేశించి 'మరి మాకు భోజనాలు వడ్డిస్తావా?' అన్నాడు.

జానకమ్మ ఠక్కున ఆగింది. యేదో వినరాని విషయం విన్నట్లు సీతాపతికేసి చూసింది.

''మాకు' అంటే ... అతణ్ణి కూడా భోజనానికి పిలిచేరా?'

సీతాపతి నమలటానికి నీళ్ళులేక జానకమ్మ పూనకం చూళ్ళేక కళ్ళు దించేసుకున్నాడు అవునన్నట్లు తలాడిస్తూ.

జానకమ్మ చేతిలోని చొక్కాను నేల కేసి కొట్టింది. రుసరుసా సీతాపతికేసి చూచింది.

'నన్నడక్కుండా భోజనాలకి ఫలహారాలకీ ఎవర్ని పిలవొద్దన్నానా ... అన్నానా లేదా?'

'అన్నావు కాని... వాడు అకస్మాత్తుగా కన్పించేడు.'

'అకస్మాత్తుగా కన్పించినా ఆకాశం నుండి వూడిపడినా నాకు చెప్పందే ఎవర్ని పిలిచే అధికారం మీకు లేదు...తెలిసిందా?'

'తెలిసింది. కాని...యివాళ్టికి...'

'అదేం కుదరదు!'

సీతాపతికి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైంది. అవతల భోజనానికి వచ్చింది ఎవడో దార్న పోయే దానయ్యకాదు. బిచ్చమెత్తుకునే భిక్షాలూకాదు. స్వయాన తన మిత్రుడు. వాడిని భోజనానికి రారా అంటూ ఘనంగా పిలిచి 'మా ఆవిడ పెట్టనంది పోరా' అంటే వాడేమనుకుంటాడు... తనను ఒట్టి అసమర్థుడికింద జమకట్టడూ! అలా జమకట్టింది చాలక తనమీద బోల్డు సానుభూతి కురిపిస్తాడే ... ఆ సానుభూతిని ఎలా భరించటం?

సీతాపతి చిరాగ్గా ముఖం తుడుచుకుంటున్నాడు. జానకమ్మ యేం యెరగనట్లు అలమార సర్దుకుంటూంది.

అలాగే...రాస్కెల్ని...అలాగే...వెనకనుండి వెళ్ళి ఫెడీల్మని తన్నాలి. ఏడుస్తున్నవాన్ని

ముగింపు

జుట్టుపట్టుకుని మళ్ళీ తన్నాలి. నాకు నా ఫ్రెండుకి కాళ్ళుకడిగి అన్నం వడ్డిస్తావా లేదా అంటూ మళ్ళీ తన్నాలి. మళ్ళీ తన్నాలి మళ్ళీ మళ్ళీ తన్నాలి...

కాని...తను తన్నలేడు ... కాళ్ళు లేక కాదు...హక్కులేక!! తనకీ తన మిత్రుడికీ వడ్డించమని అడుగుతున్న భోజనం తన చెమటతో పండింది కాకపోవటంచేత !! అంచేతనే తనకు భోజనం పెట్టవూ అని అర్థించే అవకాశం మాత్రమే దొరికింది కాని 'అన్నం పెట్టూ' అని గద్దించే హక్కు చిక్కలేదు. తను...తను...'భర్త' అనే ముసుగులోవున్న 'లైసెన్స్‌డ్ బెగ్గర్...'

అంతే...అంతే!

'జానకీ! నేనెంత అల్పుణ్ణయినా నన్నింత నీచంగా చూడటం భావ్యంకాదు. కావా లంటే...నీకు కొత్త జోడిస్తాను. నన్ను కోసెయ్. నా ముఖం చెక్కెయ్... ముక్కు చెక్కెయ్. శరీరం గ్యావతూ గాయాలు చేసి నీ కసి తీర్చుకో...కాని...పరాయివాడి ముందు యిలా... యిలాచేసి నా గుండెల్లో గునపాలు దింపకు ... ప్లీజ్ నీకు చేతు లెత్తి నమస్కరిస్తాను ... జానకీ నమస్కరిస్తాను!'

'..............'

'ఈ ఒక్కసారికి నామాట విను జానకీ! లేచి వాడికి భోజనం వడ్డించు... కావా లంటే...కావాలంటే...నేనీపూట భోజనం మానేస్తాను జానకీ!'

జానకమ్మ కాస్త ఎక్కువగానే ఆలోచించింది. చివరకు 'ఊ' అంది, 'ఏదో యేడ్చిపోతారని ఈసారికి సరే అంటున్నా' అనే ధోరణిలో!

సీతాపతి ఆనందించేడు. అగ్గిపెట్టె లేనివాడికి నిప్పుదొరికినంత సంబరమైంది. అడ్డమొచ్చిన గుడ్డతో ముఖం తుడుచుకుని వరండాలోకి వెళ్ళేడు.

వరండాలో జెండా కర్రలా కాశీపతి అటూ యిటూ పచార్లు చేస్తున్నాడు. చేస్తున్నవాడల్లా ఆగి సీతాపతికేసి చూసేడు.

అత్తగారింట్లో అనన్య సామాన్యమైన కష్టాలనుభవిస్తూ పుట్టింటివారు రాగానే ఇంద్రపత్నిలా నవ్వుతూ పలకరించే కోడలి ముఖంలావుంది సీతాపతి ముఖం.

సీతాపతి కాశీపతిని చూసి సన్నగా నవ్వేడు. 'సారీరా! కాశీపతీ! నా ఆవిడతో మన స్నేహం, మన చిన్ననాటి ముచ్చట్లు గురించి చెప్తుంటే టైం తెలీలేదు. ఊ ఊ ... లేచి ... లేచి కాళ్ళు కడుక్కో. భోంచేద్దువుగాని!'

'భోజనానికేంగాని యివాళేం వారండా సీతాపతీ'

'సోమవారం!'

కాశీపతి వులిక్కిపడ్డాడు. 'రంజిట్! నయం! తొందరపడి పొరపాటు చేయలేదు. ఐయామ్ వెరీసారీరా సీతా. నేను సోమవారం రాత్రిళ్ళు భోజనం చెయ్యను. ఎంతైనా దేశసేవకుణ్ణిగదా!' కాశీపతి నవ్వేడు.

కాశీపతి తన పరిస్థితిని పసిగట్టేడని గ్రహించేడు సీతాపతి. అయినా బింకంగా 'పోనీ టిఫినైనా తీసుకుందువు గాని లే' — అన్నాడు, కాశీపతి ఎలాగూ ఒద్దంటాడన్న ధీమాతో.

కాశీపతి గుంభనగా నవ్వేడు. 'ఒరేయ్ సీతా! మీవూళ్ళో హోటల్లో నిన్న తిన్నది రేపటివరకు అరగదు. అలాటిది నేను నిన్న యివాళ కూడా తిన్నాను. అందుకే పొట్ట చూడు పంజాగుట్టలాగుంది. బాబ్బాబూ...టిఫిన్ గిఫెనని మొహమాట పెట్టక ... యీసారి తప్పక వస్తాగా...'

సీతాపతిని మారుపలకనివ్వకుండా కాశీపతి గేటుకేసి నడిచేడు. సీతాపతి కాశీపతిని అనుసరించేడు. ఇద్దరూ కాంపౌండ్ వాల్ దాటి రోడ్డెక్కేక సీతాపతి దీనంగా అడిగేడు కాశీపతిని—

'ఏరా కాశీ! నామీదేమన్నా కోపమా?'

'లేదురా జాలి!!'

కాశీపతి వెళ్ళిపోయాడు.

సీతాపతి పళ్ళు పటపట లాడించేడు వెంటనే కళ్ళు టపటప లాడించేడు. కాశీపతికి తన్నుచూస్తే జాలి! గుమాస్తా గుర్నాధానికి తన్నుచూస్తే జాలి! పనిమనిషి పంకజాంకూ తన్నుచూస్తే జాలే! ఇంత మంది అంతజాలి కురిపించబట్టే తన ఒంట్లో పారుతున్న రక్తం కాస్తా చచ్చి నీరైపోయింది. తనఒంట్లో పారుతున్నది నీరుకాబట్టే తన పెళ్ళాం రింగ్ మాస్టర్లా మాటల కొరడాలు ఝుళి

పిస్తుంటే తను వాటినుండి తప్పించుకోవాలనే ప్రయత్నిస్తున్నాడుగాని వాటిని ఆపలేకపోతున్నాడు తను అశక్తుడు!...

అశక్తుడు గేటు తెరచుకొని లోపలికెళ్ళాడు. జానకమ్మ వంటింట్లోంచే కేక వేసింది భోజనానికి రమ్మని.

'నా కవసరం లేదు!'

జానకమ్మ గరిటె పుచ్చుకుని బయటకొచ్చింది.

'ఏమిటీ! అన్నం అవసరం లేదా? మీరు సంపాదించి పోస్తున్న రాసులేమన్నా మూలన మూలుగుతున్నాయనుకున్నారా? వండింది వండినట్లు పారేసేందుకు!'

సీతాపతి మారు పలకలేదు. మౌనంగా లోపలికెళ్ళి పీటవాల్చుకు కూచున్నాడు. జానకమ్మ గిన్నెలు మోగించి పళ్ళెంతెచ్చి పీటముందు పెట్టింది.

సీతాపతి అమ్మవారు పూనిన అయ్యవారిలా అన్నం పాయలు పాయలుగా కలిపి గొంతులోకి తొయ్యటమే పనిగా పెట్టుకున్నాడు. తనకిష్టంలేని చింతకాయపప్పు. పొదినాకు పచ్చడిలోనే నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో తినేశాడు తనలో వున్న కోపమంతా చేయి కడుక్కోటంలో చూపిస్తూ — 'నా వాటా యింకేమన్నా మిగిలితే వుంచు తెల్లవారేక తింటాను' అన్నాడు.

'రోషాలకు మాత్రం తక్కువేం లేదు...' జానకమ్మ మూతి చకచకా తిప్పేసింది.

కాలుతున్న పెనం మీద నీళ్ళుపడినట్లు వుండైన సీతాపతి గుండెమీద కారం వాలింది. చేయి తుడుకుంటున్నవాడల్లా తుండుగుడ్డను అవతలపారేసి 'ఏం ఎందుకుండాలి తక్కువ' అంటూ దురుసుగా వచ్చి జానకమ్మ చేయి పుచ్చుకుని గుంజేడు.

వంగి కంచాలు తీస్తున్న జానకమ్మ పట్టుతప్పి బోర్లాపడబోయి చతికిలపడింది. మొగుడిలోని హఠాత్పరిణామానికి క్షణకాలం బిత్తరపోయి తేరుకుని శాపనార్థాలు మొదలెట్టింది.

'ఓరి దేవుడో గంగ గోవులాటి నన్ను పట్టుకుని చావకొడుతున్నా(రో దేవుడో! వాడెవడో జులాయివాడికి వండి వార్చలేదని పగపట్టి సిగ పట్టుకుంటున్నా(రో రాముడో! నా పుట్టింటి సొమ్ము పుటక తేనెలా తాగి కండబలిసి నా గుండె కోస్తున్నా(రో భగవంతుడా! అమ్మా నాయనా! ... నన్ను కొట్టిన చేతులు ఎన్నాళ్ళుండవ్...పక్షవాతంవచ్చి చచ్చుబడిపోతే ...అమ్మా... నాయనా!!'

జానకమ్మ కూచున్న చోట్నుండి లేవలేదు. నెత్తినచేయి తియ్యలేదు. ముక్కు చీదటం మానలేదు.

సీతాపతి ముఖంమాత్రం చింకి చాపలా పాలిపోయింది. (జానకమ్మ పుట్టిల్లు—పుటక తేనె అప్పుడల్లా అలానే వుంటుంది) 'ఛీ ఛీ' అనుకుంటూ అవతలికెళ్ళి చొక్కాతీసుకుని, వేసుకుని బయట గేటుదాకా వెళ్ళాడు. చుట్టుపక్కలవాళ్ళు రోడ్డున పోయేవాళ్ళు తనను జూలో దెబ్బలుతిన్న జంతువులా చూస్తున్నట్లనిపించి ఆగేడు. తెరవబోయిన గేటు తెరవకుండా యింట్లోకెళ్ళి చాపతెచ్చుకుని వరండాలో అరుగుమీద వేసుకూర్చున్నాడు.

వీధిచివరి కొత్త సినిమా వదిలినట్లున్నారు — జనం బస్సుల్లో గుమ్మరించినట్లు రోడ్డునిండా కాళ్ళమీనా, బళ్ళమీద పడిపోతున్నారు. రిక్షాల్లో పార్వతీపరమేశ్వరులు వెళ్తున్నారు. వెనక నడుస్తున్న మగవాళ్ళు జ్యోతిలక్ష్మి డాన్సు

ఐటెక్స్
సౌందర్య సాధనములు
ఐటెక్స్ కాటుక ఐటెక్స్ బిందీ తిలకం
ఐటెక్స్ కుంకుం పేస్టు

ARAVIND LABORATORIES
P. B. 1415., MADRAS-17

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్‌సాత్
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

DOL-327 TEL

వాయిదా చెల్లింపు పద్ధతిన నెలకు
రు. 10 కట్టి ట్రాన్‌సిస్టర్ పొందండి!

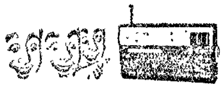

World
Famous
Powerfull

"సెన్సేషన 70" సరికొత్త జపాన్ మాడల్ ఆకర్షణీయమైనది, గ్యారంటీ గలది. డయల్ లైట్‌గల ఆల్‌వరల్డ్ 3 బ్యాండ్ ట్రాన్‌సిస్టర్. ప్రతి గ్రామానికి పట్టణానికి పంపగలం. త్వరపడండి.

WRITE YOUR LETTER TODAY
MUSIC & SOUND (N)
P. BOX 1576, DELHI-6

ప్రపంచంలోని అద్భుతము !!
ఇంటిలోనే సినిమాచూచే ఆనందం !!

AMERICAN MODEL AUTOMATIC MOVIE
HOME CINEMA
PROJECTOR

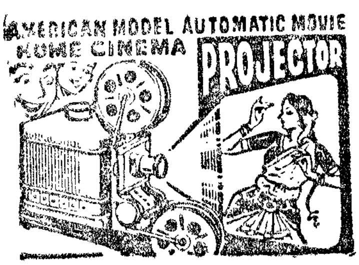

మా అభిమాన సినీతారలు అద్భుతంగా శృంగార నోస్య, కల్పన, యుద్ధ చిత్రములందు నటించడం చూడండి. చూపించి ఆనందించండి. 6' × 5' తెరపై ఎలెక్ట్రిసిటీతో లేక టార్చితో, అన్నింత అందము ప్రదర్శనములందు చిత్రాలు, కార్యాలు చూపించి డబ్బు బాగా సంపాదించండి లేక మిత్రులతో, కుటుంబంతో ఇంట్లోనే ఆనందించండి. సూపర్ స్పెషల్ ప్రొజెక్టర్ రు 45/- 100 అ॥ ఫిలిం, స్క్రీన్, ఫిలిం లిస్టు ఉచితం. పోస్టేజి ప్యాకింగు రు. 6.50 అదన ఫిల్మ్ 100 అ॥ రు 10 చాలామంది కోరుతున్నారు! నేడే ఆర్డరు పంపండి.

HOLLYWOOD CINEMA CORP.
Kalyanpura. Delhi 6.

ముగింపు

జ్ఞాపకం చేసుకుని ఇంటికి వెళ్ళేందుకు తొందర పడుతున్నారు. తగలాలనుకుంటున్న మగవాళ్ళను తప్పుకుంటున్న ఆడవాళ్ళు కృష్ణకుమారి కష్టాలు తలుచుకుని 'చ్ చ్ చ్' అంటున్నారు. మధ్య మధ్యలో రతీ మన్మధులు జంటలు జంటలుగా నడిచెళ్తున్నారు. అందులోంచి ఓ రతీదేవి మన్మధుడితో అంటోంది—'యీ యింటికేసిన రంగు మనింటిక్కూడా వేయిస్తే బాగుంటుంది కదండీ!'

'మన యిల్లు!' ఎంత చక్కగా అంది రతీదేవి!

ఎప్పుడూ 'నాయిల్లు — నాయింటికి సున్నం కొట్టించాలి నా యింటిని బాగు చేయించాలి' అవటం తప్పితే 'యేమండీ మనింటికి సున్నం వేయిద్దామండీ, మనిల్లు బాగుంది కదండీ' అని నోరారా అడిగిన పాపాన బోయిందా జానకమ్మ!?

పోదు! పోవటానికి యీ యిల్లు తన కష్టార్జితం కాదాయె! ఆవిడ పుట్టినింటి వారు ఆమెను సుఖంగా, నీటిలోని కలువలా వుండమని యిచ్చిందాయెను. కనుకనే 'ఇది నా యిల్లు' అని బల్ల గుద్దుతోంది! గుద్దనీ తప్పులేదు! ఈ యిల్లు ఆవిడదే! తను కూచున్న అరుగు, అరుగుమీద చాప, చాపమీద మనిషి అన్నీ ఆవిడా ఆవిడ పుట్టింటివారూ కలిసి పైసలు చల్లి పండించినవే! తను తొడుక్కుంటున్న చొక్కాలు తింటున్న తిండీ అంతా జానకమ్మ భిక్షే! జేబులోని డబ్బులూ కంటి మీది అద్దాలు అన్నీ జానకమ్మవే! ఒక్క అభిమానమే తనది!

ఆవిడ మాటలకు అది ఎప్పుడో పోటు బోయి ఎప్పట్నుండో పోటి మోత మోగుతుంది. ఇవాళ వరోయివాడిముందు వద పోరు వక్కలైంది. అవమానం జయించింది. మనసును విరిచింది. విరిగిన మనసుతో కరగని మనిషితో కాపురం చేయలేడు, తను. ఈ నరరూప రాక్షసి మాటల కోరల్లో రోజూ చచ్చేకంటే ఒకేసారి గుటుక్కు మనటమే హాయి.

'అదే వెధవపని! ఒకరికి భయపడి ఆత్మహత్య చేసుకోవటమనేది మూర్ఖుడు చేసే పని. ఒక మార్గంలో సుఖం దొరకనప్పుడు మరొక న్యాయమార్గాన ప్రయాణం చేయటం తెలివైనవాడు చేసేపని. ఈ పిచ్చి మాలో హీరో మొత్తానికి తెలివైన పనే చేశాడు' సినిమాచూసి హోటల్లో తిని ఇళ్ళకెళ్తున్న యిద్దరు వర్ధమాన జర్నలిస్టుల్లో ఒకడన్నాడు, రెండోవాడు విన్నాడు.

రెండోవాడితోపాటు సీతాపతి కూడా విన్నాడు. కాసేపు ఆలోచించాడు. జేబులోని డైరీ తీసేడు. డైరీకున్న పెన్సిల్ తీసేడు. తెరిచిన డైరీలో ఓ కాగితంమీద రాసేడు.

'భర్త అంటే భరించేవాడని తెలుసుగాని భరించవలసింది మాటిపోటి గ్రాంటులు అవమానాల ఆటుపోట్లని తెలీదు. తెలిస్తే నీకు నన్ను అమ్ముకున్నాను. అయిందేదో అయిపోయింది. నీదగ్గర తరగని డబ్బుంది. పెరిగే అహముంది. అప్పనన్నాళ్ళు భర్త అనబడే నేను నీ అందమైన యింట్లో క్రోటన్ మొక్కలాటివాడిని. క్రోటన్ మొక్క లేకపోయినా యిల్లేం చిన్నబోదు. అందుకే వెళ్తున్నా సన్యాసాశ్రమానికి. దయచేసి వెంబడించకు'

కాగితాన్ని నాలుగైదుపొర్లు చేసుకుని డైరీలోంచి చించి బాపడింద పెట్టేడు.

మొగుడు అరుగుమీద పడుకున్నాడని తెలిసికూడా లోపలికి పిలవకుండా ఎప్పటికే తలుపులేసుకు పడుకుంది, జానకమ్మ!

'ఇక వాగుడుపుగాని నోటికొచ్చినట్లు' అన్నట్టు కసిగా తలూపేడు సీతాపతి, జానకమ్మ గదికేసి చూస్తూ.

జానకమ్మ గదిలోని గడియారం పదకొండుసార్లు నోరు పారేసుకుంది. మరో గంటకు పన్నెండుసార్లు పళ్ళికిలించింది.

సీతాపతి మెల్లగా లేచేడు. అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ గేటు దాటేడు. అక్కడ్నుండీ అడుగుకీ అడుగుకీ సంబంధం లేకుండా 'ఉద్యోగం యిస్తా రా' అనగానే పరుగెత్తుకెళ్ళే నిరుద్యోగిలా స్టేషన్‌కు పరుగెట్టుకెళ్ళేడు.

ఎటెళ్ళేదోగాని మొత్తానికో బండి వుంది స్టేషన్లో. సీతాపతి ఓ పెట్లో యెక్కి కూచున్నాడు. కూచుందుకు ఓ కుటుంబరావుగారి ట్రంకుపెట్టె ఆసు కుందుకు ఓ దుబ్బు గడ్డం మనిషి దొరకటంతో యిట్టే నిద్రపట్టేసింది.

మెలకువ వచ్చేసరికి తెల్లవారింది. బండి యేదో స్టేషన్లో ఆగుంది. అంతవరకు నిటికెట్ ఎగ్జామినరూ తన జోలికి రానందుకు సంతోషిస్తూ బండి దిగేడు. బండి కదిలేంతవరకూ రైల్వేపనివాడిలా ప్లాట్

ఫారం అంతా తిరిగి బండి పోయి, గేటు దగ్గర టికెట్ కలక్టరూ పోయి పడుకోగనే తను బయటపడ్డాడు.

కొత్తవూళ్లో, పాతకాళ్లతో పొట్ట మోతతో తిరిగేడు— అరిగేడు — అందర్నీ అడిగేడు—'యీ వూళ్లో యేవన్నా వుద్యోగాలు దొరుకుతాయా' అని.

'ఈ వూళ్లోనే కాదు యీ దేశంలోనే దొరకవ్!'

ఇలాటి సమాధానాలు వింటూ తిరిగే కొద్ది సీతాపతికి ఆకలెక్కువవుతూంది— తెలివితక్కువవుతూంది. ఇక లాభం లేదనుకుని ఎవరో పెద్దమనిషి చెప్పిన దారి పట్టుకుని అభేదానందాశ్రమానికి పోయి అభేదానంద స్వామివారిని ఆశ్రయించేడు.

సాగిములవారు అరకన్నులతో నిండుగా నవ్వేరు.

'నాయనా సీతాపతీ! నువ్ స్త్రీ వ్యామోహం వుంచుకోకూడదు. సుఖానికి ముఖం వాచిపోకూడదు. ఆకలిదప్పుల్ని నీ నిఘంటువునుండి తొలిగించాలి. ఎంతసేపటికీ ఆ శ్రీమన్నారాయణుడి జపమే నీలో నీ మదిలో జీవనదిలా పారుతూండాలి. అలా చేయగలపంక్షలో ఆశ్రమంలో చేరు. చేరి మోక్షం సాధించు. నీ చరిత్రకూడా పతీ సక్కుబాయి చరిత్రలా పతి సీతాపతి పేరుతో వాసికెక్కి ఆచంద్ర తారార్కం వెలుగొందుతుంది!'

సీతాపతి 'అలాగే సార్' అని తరవాత 'తప్పు తప్పు ధన్యుణ్ణిస్వామి' అని ఆశ్రమంలో ప్రవేశించాడు.

తనుచేరిన వారానికి ఆ ఆశ్రమానికి మరో ఆశ్రమాధిపతి సదానందస్వామివారు అధికారపర్యటన కొచ్చారు. ఓరోజు సీతాపతి ఎవరూలేకుండా చూసి సదానందస్వామి పక్కనచేరి పలకరించేశాడు.

'స్వామీ! నేను జానకమ్మ మొగుణ్ణి. జానకమ్మగాని నాకోసం తమ ఆశ్రమాని కొచ్చి...వాకబులాటి దేవన్నా చేసిందా... అని!'

స్వాములవారు వేదాంతం నమిలేరు.

'నాయనా సీతానందా! సదానంద లనేవాడు నాలోనేనా వుంది? నీలో లేడా వాడిలో లేడా వీడిలో లేడా!!! ఇందరిలో వున్నవాడిని ఎక్కడని వెతగ్గలదు యేమని అడగ్గలదు నాయనా నీ ధర్మపత్ని!'

తను ఇల్లువదలిరాగానే జానకమ్మ హడావుడిగా సదానందాశ్రమానికి వెళ్ళి వుంటుందేమో తెలుసుకుని ఆనందిద్దామనుకున్నాడు సీతాపతి. కాని సదానందగారి మాటలు విన్నాక జానకమ్మ అటువంటు ప్రయత్నమేమీ చేయలేదని తెలిసింది. కొద్దిగా బాధకలిగింది. ఎక్కువకోపం కలిగింది (ఈసారి కోపం ఏడ్పును జయించింది) వెంటనే వూళ్లోవున్న పోస్టాఫీసుకెళ్లి వాళ్లావిడపేర 'నీ భర్త మోక్షం సాధించి స్వర్గంలోకంలోని ఓ ఖాళీని భర్తీచేశాడు యిట్లు స్వామి సదానంద' అని తంతి కొట్టేడు.

ఆ తర్వాత రెండ్రోజులకు స్వామీ సదానంద తమ ఆశ్రమానికి వెళ్ళిపోయేరు.

అలా వెళ్లిన స్వాములవారి వద్దనుండి తన భార్య తాలూకు కబురేవన్నా వస్తుందేమోనని శాన్నాళ్ళ ఎదురుచూసేడు సీతాపతి. చూట్టం తప్ప చేసేది లేకపోయింది. ఇక లాభం లేదని ఆ విషయాన్ని పట్టించుకోక ఆసనాలు నేర్చుకోసాగేడు.

జుత్తు పెంచేడు, గడ్డం పెంచేడు, మీసాలు పెంచేడు మేకప్ లేకుండానే అల్లూరి సీతారామరాజు వేషానికి సరిపడేలా తయారయేడు.

ఉన్నట్టుండి వోనాడు, శీర్షాసనం వేస్తున్న అతగాడికి జానకమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఎలావుందో యేం చేస్తుందోనన్న 'యిది' ఒకటే యిదిగా 'యి(బ్బం)ది' పెట్టసాగింది.

ఆ 'యిది'కి తట్టుకోలేక శీర్షాసనం వేస్తున్నవాడల్లా లేచి సరిగా నిలబడి కాసేపు ఆలోచించి నేరుగా గురూగారి దగ్గరికెళ్లి—

'స్వామీ ! నాకు దేశాటన చేయాలనుంది' అన్నాడు.

పెద్దస్వామి సీతాపతిని పైనుండి కిందకు చూసి పెదవి కదిపేరు.

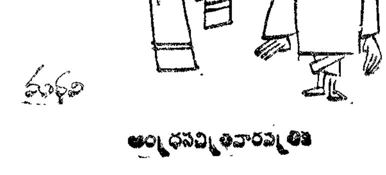

'నాయనా నువ్వయినా యువరాజావా దేశాటన చేసేందుకు ... అంత మోజాగా వుంటే రెణ్ణాల్లు భిక్షాటన చేసిరా పో.'

సీతాపతి 'ధన్యుణ్ణి స్వామీ' అని ఆ రోజే ఆవూళ్లో రైలెక్కి వాళ్లావూళ్లో దిగేడు.

లంచాలు పుచ్చుకోనందుకు, మంత్రిగారు చెప్పినపని చెయ్యనందుకూ ట్రాన్స్ఫరై పోతున్న మంచి వుద్యోగిలా దిగులుగా పశ్చిమానికి వెళ్ళిపోతున్నాడు సూర్యుడు.

అమావాసి వికటాట్టహాసంచేస్తూ వూరిని అలుముకుంటున్నాయి చీకటి శక్తులు.

సీతాపతికి ఆ వూళ్లో అడుగు పెట్టగనే చక్కిలి గింతలాటి అనుభూతొకటి కలిగింది. మీసాల్లో గడ్డాల్లో నవ్వులు పండిస్తూ మెల్లిగా తనయింటివైపు నడిచి యింటిదగ్గర ఆగేడు.

ఇంటి ముంగిట. ఓస్త్రీ, తల చెడిన (నిజంగా తల బాగానేవుంది) స్త్రీ యిస్త్రీ మడతల్లోవున్న మరో స్త్రీతో మాట్లాడుతూంది. మధ్య మధ్యలో తన తెల్లచీరె చెంగుతో నల్లకళ్లను తుడుచుకుంటూంది. వివే స్త్రీ 'చ్ చ్' అంటూంది. ఆవి అని విసుగు పుట్టిందేమో 'మళ్ళీ కలుద్దాం' అన్నట్టు తలూపుతూ గేటుదాటి పక్కింట్లో కెళ్లిపోయింది.

తలచెడిన స్త్రీ ఇంట్లోకెళ్లింది.

తలచెడిన స్త్రీని గుర్తుపట్టేడు సీతాపతి !

ఆమె—జానకమ్మ !!

'అయితే పాపం తను చచ్చిపోయాననుకుంటుందన్న మాట'— సీతాపతి చిర్నవ్వుకున్నాడు.

అటు యిటు చూసి గేటు తెరచుకుని లోనికెళ్ళాడు. నేరుగా యింట్లో కెళ్ల బోయినవాడల్లా ఆగి పెరట్లో కెళ్లే సందులో కెళ్ళాడు. జానకమ్మ గది కిటికీ మూసివుంది. మెల్లిగా తలుపులు నెట్టేడు. తెరుచుకున్నాయి తలుపులు. కనిపించింది జానకమ్మ !

ఆమె అప్పుడే లైటు వేసింది. వేసి యెదురుగావున్న నిలువెత్తు పటానికి భక్తిశ్రద్ధలతో నమస్కరిస్తూ నిలబడిపోయింది.

సీతాపతి తెరచిన నోరు మూయటం రెప్పవేయటం మరచిపోయాడు.

ఆ నిలువెత్తు పటంలో సీతాపతి ఫోటో వుంది !! ●